

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sange til Maifesten i Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sange til Maifesten i Danske Samfund", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_699-txt-shoot-idm109/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sange

til

Katfesten

Danske Samfund.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. D. Oxist, Bog- og Billedtrykker.

1841.

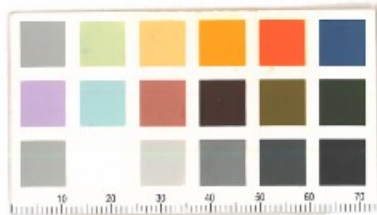
Sange

Mel. Kong Frederik den Sjette henflumet i Færd.

Det Gamle det gjælder nu lidt kun paa Jord,
Det Ny dog kun sjelden er bedre,
Ihi blev ved det Gamle vi helst i Nord,
Og mindes med Fryd vore Fædre.
Mens Lærken er graa
Og Volgen blaa,
Mens Bogen er grøn, skal Danmark staae.

Men naar det Oldgamle gjenfødes paany,
Oplander forynget af Graven,
Da er det som Dugning i Rosenkry,
Som Foraar paa Mark og i Haven.
Mens Lærken er graa.

Da kom Holger Danske med Gren igjen,
Og Havfruer danser paa Boven,
Da Sommer ad By ride Danneland,
Og Fuglene sjunge i Skoven:
Mens Lærken er graa.

Dg saadan en Dagning vi havde igaar,
Et Foraar i Danmark's Bange,
I Fredrik den Sjettes halvhundred Aar,
Med Lovspring og listige Sange.
Mens Lærken er graa.

Da vaagnet paa Tunge, paa Thinge, i Bang,
I Hytter og Hvieloftsfaale,
Den Røst fra det Dybe, det Maal, den Klang,
Der laae som hensovne i Dvale.
Mens Lærken er graa.

Ja, Danskheden vaagnet hos Konge og Folk,
Nu aldrig den meer skal henføve,
Men throne paa Marken som Mildheds Tolk,
Dg Freds-Flaget tone paa Bøve.
Mens Lærken er graa.

Hvor Folket har Stemme og Kongen har Magt,
Hvor Bønder i Raadet har Sæde,
Der Hoved og Hjerte i kjærlig Pagt
Skal enes og klæres, og kvæde:
Mens Lærken er graa.

See, det var det Gamle og det er det Ny
Paa Marken den saure og jævne,
Saa frit vi bekiende: med Sang i Sky,
Som Fædrene siled, vi stavne.
Mens Lærken er graa.

Vi sig det hoit og vi syng det frit:
I Danmark det Eldste os huer.
Lad Tydskernes prøve paa Splinternye!
De har intet Gammelt som duer.
Mens Lærken er graa.

Det var paa en Maidag vor Lykke udstrang,
Som Bogen saa yndig udspringer,
Dg derfor i Mai nu vor Frydefang
Omfav med Smaafuglens klinger:
Mens Lærken er graa
Dg Belgen blaa,
Mens Bogen er grøn, skal Danmark staae.

